

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 244

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY MORNING, OCTOBER 17TH, 1934

LETO XXXVI.—VOL. XXXVI.

Zastopniki Male antante pokličejo Ogrsko na odgovor radi umora kralja

Geneva, 16. oktobra. Takoj po pogrebu kralja Aleksandra, ki se vrši v četrtek, se bodo v Belgradu sestali tujezemski ministri Male antante, da se dogovorijo, če naj prinesejo zadevo kraljevega umora pred Ligo narodov ali ne. Ako bo zadeva predložena Ligi narodov, tedaj bo otožena Ogrska, ki je baje direktno podpirala morilce na svojih tleh, ko so kovali zaroto proti kralju. Tozadnevo je že včeraj govoril v Parizu dr. Edward Beneš, čehoslovaški minister za zunanje zadeve, ki je prišel v Pariz na pogreb umorjenega francoskega ministra Barthou. V Parizu se nahaja tudi generalni tajnik Lige narodov. Iz Pariza odpotuje dr. Beneš v Belgrad, kjer se bo udeležil pogreba za jugoslovenskim kraljem, in kmalu po pogrebu se vrši konferenca ministrov. Veliko pozornost je vzbudilo včeraj pisanje časopisa Geneva Journal des Nations, ki pravi, da je umor v Marseilles večjih posledic kot je bil umor v Sarajevu. Omenjeni časopis je pod kontrolo držav, ki pridajo Mali antanti. V posebnem članku se piše, da bi moral biti Ogrska eksemplarično kaznovana, ker je vedoma in nalač skrivala in podpirala kraljeve morilce.

Demokratje se organizirajo!

Mr. John L. Mihelich je zadnji dan organiziral sledete Davey-Donahey klube: v Madison, Ohio se je organiziral klub, katerega uradniki so: Predsednik Frank Beretič, tajnik Edward Cugel, odborniki: Mrs. Rose Kozar, Anton Cugel, Martin Poljanec, Charles Petioti. Blagajnika in podpredsednika bodo izvolili na seji, ki se vrši 31. oktobra pri Frank Beretiču.

Uradniki enakega kluba v West Parku so: Predsednik Anthony J. Cimperman, podpredsednik Nicholas Fudurič, tajnik John Gorisek, blagajnik Louis Sinkovec.

V Barbertonu sta pridno na delu, da se organizira tak klub: Rev. Medin in Joseph Lekšan.

Ti klubu bodo sedaj delovali za izvolitev Davey-ja governerjem in Donaheya senatorjem. Po volitvah bodo pa ti klubu ostali še nadalje kot demokratični politični klub.

Smrt mlade žene

V mestni bolnici je preminula Katarina Klanac, stara komaj 26 let. Pred tremi tedni je potrožila petega otroka. Tu zapušča soproga, tri brate, osem sester in štiri otroke. En otrok je že prej umrl. Družina stanuje na 5720 Side Ave., blizu Lorain Ave. Starši in sestre žive v Garrettsburg, Ill., dve sestri sta v Clevelandu. Več članov družine dospe v Cleveland, pa tudi starši mlade matere. Pogreb se vrši v petek iz hiše žalosti v cerkev sv. Pavla na 40. cesti pod vodstvom A. Grdina in Sinovi. Bodljanički mirna ameriška zemlja!

Pisateljski rod

Sinček-prvorjenec se je rodil priznanemu slovenskemu pisatelju v Ljubljani, dr. Ivan Lahu. Dr. Lah je brat Mr. Michaela Lah in Clevelandu. Naše čestitke.

* \$300,000 je odnesel predsednik Underwriters Finance Co. v Hartford, Conn.

Grozote premogarjev, kiso bili prostovoljno zaprti globoko pod zemljo

Pecs, Ogrska, 16. oktobra. — General Janos Estergaylos, član ogrskega parlamenta, ki je včeraj se podal v premogovnik, kjer se je prostovoljno zaprl 1200 ruderjev, da si priborijo večje plače, pripoveduje o grozotah, ki jih je videl globoko dolni pod zemljo. "Nikar ne hodite nazvod!" so zakričale straže pred rudnikom, "ali se pa ne boste vrnili živi!" Estergaylos je vseeno se podal v premogovnik. General pripoveduje, da je videl pod zemljoi ob kole privezane premogarje, katere so prvezali njihovi tovariši, da se niso začeli klati medsebojno. Pet dni je prebivalo 1200 premogarjev pod zemljoi, brez vode in hrane. Več premogarjev je ponorelo in njihovi tovariši so jih morali zvezati, sicer bi se pobili medsebojno. Premogarji so bili pripravljeni zaveti dohod zraka v rudnik ali pa pognati premogovnik v zrak. Včeraj so premogarji, predno je prišlo obvestilo od kompanije, da je pripravljena zvišati plače, poslali na oblasti kratko notico: "Pošljite v jaro 345 mrtvaških krstov. Mi smo pripravljeni umreti. Z Bogom, otroci!" Premogarji so ležali po tleh, eden čez drugega, vse okoli njih polno nesnag. Za podvzglajevanje so imeli kepe premoga. Ker nihče ni dobil temelj pet dni vode, so imeli vse skoro sežgana grla, in ne bi mogli jesti, tudi če bi dobili hrano. Mnogo izmed njih je oddalo od sebe skoro živalske glasove. Tajnik premogarske unije, katerega so poslali iz podzemlja v oblastem, je povedal: "Mi smo enoglasno sklenili, da izvršimo samomor, ako se ne usodi našim zahtevam. Samomor radi lakote pod zemljoi nikakor ni hujše kot počasno umiranje nad zemljoi pri berških plačah. Mi smo Madžari. Kot taki upamo, da bodo naši rojaki slišali naš klic na pomoč iz globine zemlje in iz globin naših srce." Vlada je namernava prvočno poslati vojaštvo v premogovnik, da prisili premogarje z bajonetni in puškami, da pridejo na površje. Toda ko so dognali, da drži dvigalo, ki gre v rudnik samo 16 mož, in bi premogarji vojake lahko pobili, je vlada končno naredila prisisk na kompanijo, da je slednja zvišala plače. Premogarji so dobivali \$2 na teden plače. Zahtevali so \$3.50. Premogovnik je last angleških in avstrijskih podjetnikov.

Poročna dovoljenja

Poročna dovoljenja so te dni dobili sledeci: James Hočev, 1032 E. 61st St. in Kristina Kremzar, 1027 E. 82nd St. Mr. Max Malovasic, 391 E. 162nd St. in Miss Barbara Scott, 343 E. 152nd St. Mr. Tony Prime, 14928 Sylvia Ave. in Miss Jennie Zakravsek, 14928 Sylvia Ave., Mr. Andrew Stupak, 1002 E. 71st St. in Miss Josephine Lavrich, 6013 Glass Ave. Mr. Henry Ulcovic, Fayette City, Pa. in Miss Ana Jance, 16007 Huntmore Ave.

Fina kapljica

Poznani Anton Fidel stiska grozdje na 672 E. 152nd St., kjer lahko naročite fino grozdje in dober mošt, ki bo dal najboljšo kapljico.

* Jetniki v poljskih ječah morajo plačati 20 centov na dan "za postrežbo."

Kraljevo truplo v Belgradu. Pogreb bo jutri

Split, Jugoslavija, 16. oktobra. — Jugoslavija, 16. oktobra. — General Janos Estergaylos, član ogrskega parlamenta, ki je včeraj se podal v premogovnik, kjer se je prostovoljno zaprl 1200 ruderjev, da si priborijo večje plače, pripoveduje o grozotah, ki jih je videl globoko dolni pod zemljo.

Truplo je dospelo ob 6:05 zjutraj. Vse bojne ladje v pristanišču, vsi topovi v obrežnih trdnjavah so streljali, dočim so zvonili v vseh cerkvah z vsemi zvonovi. Mesto Split šteje 45,000 prebivalcev, in od prvega do zadnjega so bili vsi pokoncu, da vidijo krsto priljubljenega kralja.

Narod je bil pomešan medsebojno po vseh ulicah. Delaveci in kmeti iz okolice, bogatini, vojaki, častniki, trgovci, profesori, zdravniki, duhovni, Sokoli, ženske in moški, vsi v narodnih nošah so sklonjeni globoko sklonjenih glav kralja Aleksandra. V pristanišču se je nahajalo dvanajst angleških bojničkih ladij. Moštvo je ves čas, ko so nesli truplo, stalo v pozornosti in vse zastave na vseh ladjah so bile na poldrogu.

Potem je pa prišel narod na vrsto. Tisoče in tisoče kmetov iz bližnjih dalmatinskih hribov je korakalo globoko sklonjenih glav mimo krste. Kmečka dekleta so prinesla s seboj priproste planinske cvetlice, katere so polagale okoli krste. Večina naroda ob krsti je silno jokala!

Veliko pozornost je vzbudila skupina dalmatinskih komitašev, ki so prišli v rdečih uniformah in z mušketami na rameni. V njih očeh si bral ogenj in maščevanje. Gorje morilcem in zarotnikom, aki bi prišli v roke teh junashkih, jeklenih postav!

Ob 10. uri zjutraj je bil sprevid gotov. Častniki so dvignili krsto s katafalke in jo odnesli na kolodvor. Kot piše Mr. Gedye, poročalec "New York Times," mu je bilo dovoljeno spremisliti mrtvaški sprevod v vlaku.

Ob 10. uri zjutraj je bil sprevid gotov. Častniki so dvignili krsto s katafalke in jo odnesli na kolodvor. Kot piše Mr. Gedye, poročalec "New York Times," mu je bilo dovoljeno spremisliti mrtvaški sprevod v vlaku.

Tako je bil zvonti zvonom in topovi so oddajali strele.

Pojavil se je poveljnički torpedovek, ki je pozdravil princa Arzena. Krsto so na torpedovki odprli, in najvišji uradniki Jugoslavije so zrli v mrtvo lice kralja, nakar so podpisali listino, v kateri spričujejo, da je poveljnički torpedovek dovoljeno.

Kmetje v vaseh, mimo kralja

domov in ga izročil oblastem. Godba je zaigrala narodno himno, ko je dvanajst častnikov dvignilo krsto, da jo ponešo v mesto. Številno duhovno je spremljalo krsto. Za krsto je stopal najstarejši sluha kralja Aleksandra. V pristanišču se je nahajalo dvanajst angleških bojničkih ladij. Moštvo je ves čas, ko so nesli truplo, stalo v pozornosti in vse zastave na vseh ladjah so bile na poldrogu.

Tisoče starcev, bivši vojniki, ki še v turških vojnah za svobodo, je čakalo ob železniški progi. Vsi so bili oboroženi z musketami, poleg njih pa žene v sijajnih narodnih nošah, mnoge sklonjene od starosti, toda z izrazom globoke žalosti na licu.

Ko je vlak vozil naprej, so šolski otroci ob progi potresali milijone poljskih cvetlic, se križali, molili in jekali. Po večjih postajah so bile postavljene kompanije vojaštva z godbami, ki so igrale narodno himno in žalostne koračnice. Vse povsod na postajah, kjer je vlak ustavljal, so prišli duhovni, blagoslovili krsto, vojaštvo je prezentiralo orožje.

V mestu Gradac so čakali na kolodvoru bivši kraljevi tovariši v vojni, s katerimi se je Aleksander skupno boril proti Turkom. Pero ne more opisati prizora, ki je nastal, ko je kraljevo truplo dospelo na kolodvor. Ti možje, ki so prestali tričerno trpljenje, niso jokali, toda videti je bilo, kako so jim gorele oči, kako so se premikale usta in nosa.

Hrvatski narod, rojen v trpljenju in tugi, ki ga spremlja skozi vse življenje, in skozi katerega vasi je vozil mrtvaški vlak, se je mnogokrat zoperstavljalo odločnim odredbam ubitega kralja, toda danes, so vse pozabili na spore in sovraščavo. Castili so mrtvega kralja, katerega truplo se je nahajalo na potu glavnega mesta Hrvatske, Zagreb. Vsi so se zavedali pomene zadnjih besed, katere je spregovoril kralj: "Pazite na bodočnost Jugoslavije!"

Truplo kralja so položili v črno pobaran železniški voz, ki je imel široka vrata na obeh straneh, zaznamovana s srebrnim križem. Vrata voza so bila vso pot od Splita do Zagreba odprtih, da so ljudje lahko zrli na krsto, ko je vlak počasi vozil naprej. V ostalih vozovih vlaka so bili visoki vladni uradniki, ministri in zastopniki drugih držav. Vsa okna vozov so bila zastrita, le krsta je bila odprta po gledu naroda. 15 ur je trajala vožnja iz Splita v Zagreb.

Kmetje v vaseh, mimo kralja

Tedaj so začeli zvonti zvonom in topovi so oddajali strele.

Pojavil se je poveljnički torpedovek, ki je pozdravil princa Arzena. Krsto so na torpedovki odprli, in najvišji uradniki Jugoslavije so zrli v mrtvo lice kralja, nato pa so podpisali listino, v kateri spričujejo, da je poveljnički torpedovek dovoljeno.

Zavetnik

Alex Bernstein, bivši davčni blagajnik v Cuyahoga okraju, ki je bil že dvakrat otožen, da je ukral iz davčne blagajne \$500,000, toda večji oproščen, ki je bil te dni ponovno pred sodnijo radi istega zločina, je zavet prost.

Rojak Thom Krašev, 17721 Waterloo Rd. ima moderno preprosto in se priporoča rojakom za stiskanje grozdja, za nakup mosta in sodov.

Zavetnik

Policija v bližnjem mestu Akronu je včeraj zavetila 360 takozvanih "slot machines," ki so vredne nad \$30,000. Strojevi bodo uničili.

Zavetnik

Policija v bližnjem mestu Akronu je včeraj zavetila 360 takozvanih "slot machines," ki so vredne nad \$30,000. Strojevi bodo uničili.

Govor o kralju

Iz Washingtona je dospela brzojavka na uredništvo včeraj popoldne, v kateri se uredništvo naznana, da bo po pogrebu umorjenega jugoslovenskega kralja Aleksandra v četrtek popoldne, imel jugoslovenski zastopnik poslanstvo v Washingtonu, dr. Božidar Stojanović, govor na radio, kateri govor bo razposlan po vsej Ameriki. Dr. Stojanović bo govoril potom Columbia Broadcasting sistema, v četrtek, 18. oktobra, ob 4. uri popoldne in bo njegov govor slišati po vsej Ameriki, ker bo spojenih nekako 80 najmočnejših radio postaj v Ameriki.

In včeraj so v Washingtonu, dr. Božidar Stojanović, govor na radio, kateri govor bo oddajan po Eastern Standard Time potom WJSV radio postaje v Washingtonu.

Moderna preša

Rojak Thom Krašev, 17721 Waterloo Rd. ima moderno preprosto in se priporoča rojakom za stiskanje grozdja, za nakup mosta in sodov.

Številni ropi

Tekom preteklih treh dni je bilo 35 oseb v Clevelandu oropanih za nekako \$3100. Roparji so zadnje čase postali izredno predzrni in številni.

Hauptmann je zgubil prisiv na sodniji. Iti bo moral v New Jersey

General Motors korporacija začela z očitnim bojem proti A. F. of L.

New York, 16. oktobra. — Sodnik Hammer od Bronx više sodnije je danes odredil, da zastopniki države New Jersey ponudila svojim ljudem nov način kolektivnega pogajanja med kompanijo in med delavci. Predsednik korporacije Alfred Sloan, je odpodal slehernemu uslužbenemu kompanije pismu, v katerem pravijo

Detroit, Mich., 16. oktobra. — Ostroma General Motors korporacija, ki ima zaposlenih nad 130,000 uslužbencev, je danes ponudila svojim ljudem nov način kolektivnega pogajanja med delavci.

New York, 16. oktobra. — Včeraj je bil pripeljan pred sodnijo v Bronxu Richard Bruno Hauptmann, ki je absolutno zanikal, da bi on ugrabil ali umoril Lindbergh otroka. Hauptmann, je otožen ugrabitev in umor način izsiljevanja denarja.

Država trdi, da se je Hauptmann obtožen umora Lindbergh otroka, dočim je v newyorški državi otožen izsiljevanja denarja. Država trdi, da se je Hauptmann v noči 1. marca, nahajjal na posestvu Lindbergha v mestu Hopewell, N. J., kjer je splezal po lesu v drugo nadstropje hiše, odnesel otroka in ga pozneje zašpekuliral ali sicer zavabil.

Sodnija mora v tem slučaju odločiti, ali se Hauptmann izroči oblasti države New Jersey, kjer je Hauptmann obtožen umora Lindbergh otroka. Država trdi, da je včeraj dobrodošel na posestvu Lindbergha v mestu Hopewell, N. J., kjer je splezal po lesu v drugo nadstropje hiše, odnesel otroka in ga pozneje zašpekuliral ali sicer zavabil.

Hauptmann na vprašanja generalnega državnega pravnik iz New Jersey, ki je nekemu bolniku, je zavabil na posestvu Lindbergha v mestu Hopewell, N

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznosalčih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00 Za Evropo, celo
leto \$8.00. Pošamezna številka 3 centa

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. and Canada \$5.50 per year; Cleveland by mail \$7.00 per year
U. S. and Canada \$3.00 6 months; Cleveland by mail \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid by carriers \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
Single copies 3 cents. European subscription \$8.00 per year

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

• • • 83

No. 244, Wed., Oct. 17, 1934

Podpora in politika

Načelnik republikanske stranke v Zedinjenih državah se je zadnje čase večkrat precej kričeče oglasil in zahteval, da predsednik Roosevelt preneha podpirati brezposelne z javnim denarjem. Mr. Fletcher, načelnik republikanske stranke trdi da vsakdo ki prejema podporo od vlade bo volil predsednika Roosevelta in da Roosevelt na ta način kupuje glasove ameriških brezposelnih državljanov.

Mr. Fletcher je veteran v ameriški politiki. In vsa njegova izvajanja so politična, dočim predsednik Roosevelt do danes še ni gledal, kdo je republikanec, demokrat ali socialist ali komunist. Kdor je bil brez dela in lačen je dobil podporo od te ali one vladne institucije.

Poteza Mr. Fletcherja je brezdvomno politična in vabilna poteza. Šestega novembra bo ameriški narod volil kongresmane in razne državne uradnike. In sedaj je čas za vse dobre republikance, da naprtijo predsedniku Rooseveltu čimveč grehov, katere so republikanci sami zakrivili s svojo velekapitalistično politiko, a skušajo predsednika Roosevelteta obdolžiti, da tira deželo v dolg in mizerijo, ker podpirajo brezposelne.

Načelnik republikanske stranke v Ameriki, Mr. Fletcher, je že pred nekaj meseci spravil v javnost fantastično sliko o strašnih dolgovih, katere je naredil Mr. Roosevelt tekom svojega predsedništva. Ta fantastična slika je bila ovržena, zanikana in označena kot potvrdor za priznanih ameriških ekonomistov. Vseeno, republikanska stranka nadaljuje s svojim strašilom misleč da je ameriški narod zopet toliko prisojen, da bo prepustil vodstvo vlade ljudem, ki so deželo tekem petnajstih let absolutne vlade zavzeli tako daleč.

V vseh državah ameriške unije, kjerko so volivci izrazili svojo voljo potom glasovnic, in kjerko so republikanci še do danes gospodarili, so republikanci zgubili zaupanje naroda in so bili na njih mesta izvoljeni demokrati. Toda ta ljudska sobda ni izučila republikancev prav nič. Reakcijonari republikanske stranke še vedno povdvarajo, da bodo imeli ameriški državljanji dva pečena piščanca mizi in dva avtomobila v garaži, ako ameriški narod voli za Amerikance.

K sreči je Amerikance zadnje leto in letos srečala precejšnja pamet. In to je vzrok, da republikanci tolko bolj kričijo v javnosti, in ker nimajo drugega povoda, so se spravili nad podporo brezposelnim. Toda tudi v tem so nadeli silno pomoto. Brezposeln so prišli v Washington, ko je bil predsednik Hoover načelnik ameriškega naroda. Nekaj dni jih je Hoover gledal, potem pa je pozval ameriško armo, ki je na povelje predsednika Hooverja napadla brezposelne z bombami in tanki in jih prepodila iz Washingtona. Na ta način se rešuje problem brezposelnosti po vzoru Hooverja, ki je bil tedaj načelnik republikanske stranke.

In danes trdi današnji načelnik republikanske stranke, Mr. Fletcher, da Roosevelt kupuje glasove s podporo brezposelnim. Mi tega ne verujemo. Mi ne verujemo, da bi kdo mogel podkupiti šestdeset milijonov ameriških volivcev s par dolarji.

Republikanci morajo kričati, kajti nahajamo se v dobi pred volitvami. Krik mora od nekod priti. Enako pa je obsoje vreden krik demokratov, ki pridigajo po deželi pred volitvami, da so oni tisti faktorji, ki pomagajo, da se vzdržujejo brezposelni. Po našem mnenju bi morale take zadeve kot so podpora brezposelnim biti izven politike. Res je, da je dosti ničvrednejev, ki dobivajo podporo, dasi bi se sicer lahko preživel, toda predsednika se ne more dolžiti, da je naklonil podporo, ker je to storil iz prepričanja, da v Ameriki nihče ne sme stradati. Kdor pa izrablja to vladno podporo v času brezposelnosti, bo že na ta ali oni način v kratkem zaznamovan s sramotnim križem. Mislimo, da za izkorisťevalca nimajo niti demokrati niti kdo drugi posebenega nagnjenja.

Ko je nastopil predsednik Roosevelt svojo vlado je imel v Ameriki 15,000,000 brezposelnih. Kako pomagati tem, da ne umrejo od lakote, je bil problem, katerega se Hoover niti dotakniti ni hotel. Roosevelt je začel z delom, Hoover je gostil politikarje, Roosevelt skribi za delo brezposelnim. Šest milijonov brezposelnih imamo danes manj pod Rooseveltom kot smo jih imeli pod Hooverjem.

To jezi republikance. In ker se nikdar ničesar ne morejo naučiti, prosijo ameriški narod, naj ponovno glasuje za republikance. Naj ponovno glasujejo za laktovo in črno dneve, da ponovno glasujejo za še večje dobičke milijonarjev in za stradalne plače pripravnih delavcev.

Vsem zavednim Jugoslovanim

Naš troimeni jugoslovenski narod, ki je najbolj važen za razrod je zadela nesreča, katera ni rešitev bodočnosti evropske poroma primera v zgodovini našega naroda od Kosovega polja sem. litike in stališča, ki naj ga zavzema jugoslovenska država. Vsi Padel je pod kruto roko atentatorja sin našega jugoslovenskega naroda, jugoslovenski kralj Jugoslavijo in Italijo. In vsi veleni Aleksander. Padel je v trenutku za bodočnost za vprašanje, dali naj bo Jugoslavija podložna Mussolinijevi volji ali ne.

Kralj Aleksander ni šel v Francijo na zabavno potovanje. Šel je v Francijo, da pri velikem francoškem narodu zavzame stališča, ki je stališče slehernega Jugoslovana, ki ima v svojem sreču le še nekoliko narodnega čuta in ponosa: da je Jugoslavija vredna in sposobna, da se jo na evropskem Jugu smatra činitev in ne samo vazalom Mussolinije volje. Povzročitelji atentata so svoje sebele mržnje najbrže tako zasplopljeni, da niso mogli spoznati življensko z nas jugoslovenski narod in jugoslovensko državo tako pomembne misije, na katero se je kralj Aleksander podal. Možnost pa je tudi, da so ti povzročitelji resnici Judeži našega troimenega naroda, ki so prodali štirinajst milijonov Jugoslovanov, ki žive v mejah Jugoslavije, v roke onega, katerega vsi poznamo, da je sovražnik Jugoslavije, ker je baš Jugoslavija trn v njegovem očetu, ki išče zemlje za svoje zemlje lačne podanike. Naj je le nekaj nezadovoljstva v naši Jugoslaviji, naj ga bo tudi velika mera, ako hočete tako, a gotovo je: umor kralja Aleksandra moramo obsojati že s človeškega stališča, ako ga že z drugoge nočne. Kdor nima niti toliko čuta več v sebi, neha biti človek.

Kaj je bil kralj Aleksander jugoslovenskemu narodu in njega državi, to bo pokazala bodočnost, ako nočemo spoznavati že sedanjost. Bog dal, da bi se naše zle slutnje ne uresničile, pač pa da bi doprinesla ta žrtev, katero je moral utpreti jugoslovenski narod, do lepše in sijajnejše bodočnosti naše jugoslovenske države v jugoslovenskega naroda!

V globoki žalosti se klanja jugoslovenski narod spominu svojega prvega velikega kralja. Klanja se spominu onega, ki se je boril ramo ob rami z vojaki jugoslovenske armade za uresničenje jugoslovenske misli. Klanja se onemu, ki je neumorno, tudi za ceno svoje lastne varnosti in svojega življenga deloval za podvig našega troimenega naroda. Klanja se spominu človeka, katerega je Bog izbral, da postane žrtev na žrteniku velike jugoslovenske ideje. Klanja se spominu onega, čigar smrt ni užalostila samo ljubljene družine, pač pa vrgla v žalost in tugo vse jugoslovensko čuteča srca. Klanja se spominu onega, ki je bil sin našega naroda, za katerim ne žaluje samo naš jugoslovenski narod, pač pa ves slovenski čuteči svet.

Bratje Srbi so počastili v sredo, nedeljo in bodo zopet prihodnji nedelji, spomin kralja Aleksandra. Kaj naj storimo Slovenci? Ali naj stojimo ob strani, ali naj se pokažemo, da nočemo biti del troimenega naroda? Ali naj se pokažemo, da smo lahko veliki samo v veselju, a se branimo žalosti, žrtev? Ali naj se pokažemo, da res soglašamo z onimi, ki imenujejo sina našega jugoslovenskega naroda, kateri je svojo dušo izročil v božjo sodbo, a nas same mačke? Ali naj gre smrt Aleksandra res mimo nas, ne da bi ganili s prstom, ne da bi dali duška svojim resniničem občutkom sreca, jugoslovenskega sreca? Ali naj res potrdimo, da so resnične klevete, ki jih je na našem troimenem narodu pisalo angleško časopisje? Ali naj bomo res narod brigantov banditov, roparjev?

Ne in ne! To ni volja večine našega naroda. To ni volja nobenega srca, ki še čuti v sebi le iskriko narodne zavesti! Ne obsojamo onih lastnih sinov, ki pomagajo neprrijatelju, da meče blato na nas! Ne obsojajmo jih, pač pa jih le obžalujmo in imemo usmiljenje ž njimi, kajti reži so, ki so prepricani, da so prosvitljenci, a je žal ta njih prosvitljeno tako prenapeta, da jih dela norce. Jugoslavski narod ima svoje srce, svojo du-

šo, svoj jezik, s katerim lahko sam izraža svoje občutke, svoje veselje ali svojo žalost. Jugoslovenski narod je dovolj inteligen, dovolj napreden, dovolj proučen, da s svojim lastnim nastopom dokaže, kaj misli in kaj hoče. Jugoslovenski narod je dovolj čist, ima dovolj volje, da se lahko pred vsem svetom pokaže, kak je v resnici: da ni tak, kačnega ga hočejo slikti nekatere, ki se samo ob takih prilikah, ko gre za to, da se zada lastnemu narodu rano, imenujejo si nove tegova naroda.

Skupina zavednih Jugoslovov se je strnila, da v teh resnih trenutkih pokaže ameriški javnosti, kakega mišljenja je večina našega naroda. Priprosti delavci in inteligenti so izrazili spontano željo, naj bi se vrnila v spomin pokojnega, kralja Aleksandra žalna seja. Na to sej naj bi prišli iz širne naselbine vsi oni, katerih srce bije za jugoslovensko državo, kateri niso še pozabili, da so sinovi, kri krvi, našega junaka in slavnega troimenega jugoslovenskega naroda.

Rojaki! Ali naj napravimo to ali ne? Ali naj se skliče tak žalni shod ali ne? Prepricani smo, da je želja večine naseljencev

jugoslovenskega in posebno slovenskega pokoljenja, da se taka seja ali tak shod čimprej vrši. V to svrhu je tak shod sklical skupina slovenskih rodoljubov vseh slojev.

Zalni shod po pokojnem Jugoslovenskem kralju Aleksandru bo vršil v Knausovi dvorani, (St. Clair in 62. ulice) ob 2. pop. v nedeljo 21. oktobra.

Rojaki! S svojo udeležbo na tem shodu boste pokazali, kaj smo! Kdorkoli je Jugoslov v svojem sreču in se ga je težka izguba, katero je moral naš jugoslovenski narod utpreti, dojmila kot zavednega in vrednega sina tega našega naroda, naj ta dan ne ostane doma, pač pa naj se zborovanja udeleži. Kajti to zborovanje bo pokazalo tudi vsej ameriški javnosti: kdo izmed nas je vera in kdo nevera jugoslovenskega naroda!

Skupina Jugoslovanov.

Rojake želimo posebno opozoriti, da krije vse stroške zborovanja skupina, ki je zborovanje sklical. Vsledtega ne bo nobene vstopnine. Na zborovanje bodo povabljeni odlični govorniki, med katerimi tudi konzuli vseh držav, ki so našemu narodu načlone.

Jugoslovani mrtvemu kralju Aleksandru

V nedeljo se je vršila v pravoslavni cerkvi na 36. ulici maša zadušnica po ubitem jugoslovenskem kralju Aleksandru. Bilo ni to navadno šablonsko slavlje, kakršne vidimo ob takih prililkah, pač pa izraz ljubezni ne samo do kralja in vladarja, pač pa izraz tiste velike ljubezni, ki jo imenujemo bratska ljubezen. Naj je le bil kralj Aleksander diktator, vendar mu moramo priznati, da ta diktatura ni šla za tem, da uveljavlja nad svojimi podaniki kako voljo, kakršna je na primer volja nemilega našega soseda Mussolinija, pač pa da občutuje njegove besede človeka, besede sinu naroda, ki je izgubil svoje največjega sina. Solze so mu bile po častitljivih licih, a solze so zalivali oči slehernega, ki je bil v cerkvi navzoč. Žalne obrede je izvršil vladika pravoslavnih popov v Clevelandu, ruski svečenik, ob asistenti dvoje drugih popov. Krasni so ti obredi, tako globoko v dušo segajoči. Spremljalo jih je nad vse krasno petje izvrstnega pevskega zborov. Po izvršenih obredih je obdržal nagovor na zbrane častitljive starček, ruski svečenik. Tu je govorila življenska skušnja, govorila duša sina velikega ruskega naroda, a govorila tako, da upravičeno rečemo, da je vse zbranim spregovoril, da povabil, da v takem trenutku ne more govoriti kot duhovnik, pač pa da morajo biti njegove besede človeka, besede sinu naroda, ki je izgubil svoje največjega sina. Solze so mu bile po častitljivih licih, a solze so zalivali oči slehernega, ki je bil v cerkvi navzoč. Žalne obrede je izvršil vladika pravoslavnih popov v Clevelandu, ruski svečenik, ob asistenti dvoje drugih popov. Krasni so ti obredi, tako globoko v dušo segajoči. Spremljalo jih je nad vse krasno petje izvrstnega pevskega zborov. Po izvršenih obredih je obdržal nagovor na zbrane častitljive starček, ruski svečenik. Tu je govorila življenska skušnja, govorila duša sina velikega ruskega naroda, a govorila tako, da upravičeno rečemo, da je vse zbranim spregovoril, da povabil, da v takem trenutku ne more govoriti kot duhovnik, pač pa da morajo biti njegove besede človeka, besede sinu naroda, ki je izgubil svoje največjega sina. Solze so mu bile po častitljivih licih, a solze so zalivali oči slehernega, ki je bil v cerkvi navzoč. Žalne obrede je izvršil vladika pravoslavnih popov v Clevelandu, ruski svečenik, ob asistenti dvoje drugih popov. Krasni so ti obredi, tako globoko v dušo segajoči. Spremljalo jih je nad vse krasno petje izvrstnega pevskega zborov. Po izvršenih obredih je obdržal nagovor na zbrane častitljive starček, ruski svečenik. Tu je govorila življenska skušnja, govorila duša sina velikega ruskega naroda, a govorila tako, da upravičeno rečemo, da je vse zbranim spregovoril, da povabil, da v takem trenutku ne more govoriti kot duhovnik, pač pa da morajo biti njegove besede človeka, besede sinu naroda, ki je izgubil svoje največjega sina. Solze so mu bile po častitljivih licih, a solze so zalivali oči slehernega, ki je bil v cerkvi navzoč. Žalne obrede je izvršil vladika pravoslavnih popov v Clevelandu, ruski svečenik, ob asistenti dvoje drugih popov. Krasni so ti obredi, tako globoko v dušo segajoči. Spremljalo jih je nad vse krasno petje izvrstnega pevskega zborov. Po izvršenih obredih je obdržal nagovor na zbrane častitljive starček, ruski svečenik. Tu je govorila življenska skušnja, govorila duša sina velikega ruskega naroda, a govorila tako, da upravičeno rečemo, da je vse zbranim spregovoril, da povabil, da v takem trenutku ne more govoriti kot duhovnik, pač pa da morajo biti njegove besede človeka, besede sinu naroda, ki je izgubil svoje največjega sina. Solze so mu bile po častitljivih licih, a solze so zalivali oči slehernega, ki je bil v cerkvi navzoč. Žalne obrede je izvršil vladika pravoslavnih popov v Clevelandu, ruski svečenik, ob asistenti dvoje drugih popov. Krasni so ti obredi, tako globoko v dušo segajoči. Spremljalo jih je nad vse krasno petje izvrstnega pevskega zborov. Po izvršenih obredih je obdržal nagovor na zbrane častitljive starček, ruski svečenik. Tu je govorila življenska skušnja, govorila duša sina velikega ruskega naroda, a govorila tako, da upravičeno rečemo, da je vse zbranim spregovoril, da povabil, da v takem trenutku ne more govoriti kot duhovnik, pač pa da morajo biti njegove besede človeka, besede sinu naroda, ki je izgubil svoje največjega sina. Solze so mu bile po častitljivih licih, a solze so zalivali oči slehernega, ki je bil v cerkvi navzoč. Žalne obrede je izvršil vladika pravoslavnih popov v Clevelandu, ruski svečenik, ob asistenti dvoje drugih popov. Krasni so ti obredi, tako globoko v dušo segajoči. Spremljalo jih je nad vse krasno petje izvrstnega pevskega zborov. Po izvršenih obredih je obdržal nagovor na zbrane častitljive starček, ruski svečenik. Tu je govorila življenska skušnja, govorila duša sina velikega ruskega naroda, a govorila tako, da upravičeno rečemo, da je vse zbranim spregovoril, da povabil, da v takem trenutku ne more govoriti kot duhovnik, pač pa da morajo biti njegove besede človeka, besede sinu naroda, ki je izgubil svoje največjega sina. Solze so mu bile po častitljivih licih, a solze so zalivali oči slehernega, ki je bil v cerkvi navzoč. Žalne obrede je izvršil vlad

V KRALJESTVU LEVOV

IZVIRNI PREVOD ZA "AMERIŠKO DOMOVINO"

Navedene prigode smo povzeto po spisih raznih znanih afričkih lovev in prirodoslovcev, med katerimi je eden najbolj lovečih Mr. Martin Johnson, ki je prebil s svojo ženo Oso, ki je benem njegova neustrašna premiljevalka in pomočnica, že ad osemnajst let v džunglah in teh raznih kontinentov, kjer je uveljavil pred vsem kot den najboljih filmskih snemalcev raznih živali v njihovem naravnem življenju. Vse prigode, ki jih bomo na tem mestu belodanili, so avtentične in dočne resnične. O levu, mogočem kralju živali, piše na prije Mr. Johnson med drugim edeče:

Lev je nevaren. Toda prav tako je nevaren solčni žarek, genjnik, Niagarski slap ali karakoli druga svar, aka postane ž njo preintimen. Lev se o boril ko demon. Če je raven, bo včasih še vedno napadal, čeprav so morda že njegovi italni deli, — srce, pljuča in jegove glavne mišice prestreene z jeklom. Toda prav tako napadali na primer tudi ameriški seržant York v svetovni vojni ter letalci Lawrence, Nusser, Immelmann in drugi. . . ev mori, da more jesti. Ono živali, katerim zlomi včah tilnik z enim samim pregrinom svojih strašnih čeljusti. An za danem žre meso svojih tev. Toda prav tako delava in jaz. Toda lev ne bo moral, azen sebi za hrano, niti se ne bo pretepal z drugimi živimi varji, kar se ne more reči vsej o ljudeh.

Lev se počuti ugodno na svojih afriških stepah s suhim, orkim podnebjem; te stepe so ravne in posute tu in tam s kupinami pritlikavih dreves, ki mu nudijo prijetno senko, na avnost ogromne črede divjadi, i se pase po teh negrepeldnih teh v tisočih in tisočih — akor domača goved v Texasu pa mu nudijo njegov "vsakani kruh." Beli loveci tvorijo edino resno nevernost za levo, pa še ta nevernost je sedaj oljkor toliko zmanjšana, ker ob angleške oblasti omejile število levo, ki jih sme vsak lovec streli.

Popoloma dorasel lev tehta ribljeno od štiristo do petsto intov. Njegovo telo je silno nizko, njegove kosti pa so relativno kratke, solidne in hobe. Njegove čeljusti so sočno, krajše nego čeljusti starih živali mačjega plemena, a tudi sorazmerno mnogo nočnejše. Njegovi strašni inini kremplji, ki jih more poditi ko mačka, mu dovoljujejo, a se svoji žrtvi neslišno približati, in baš s temi kremplji more po zamahu svoje silne šape žrev strašno raztrgati. Njegovi oglavitni zobje obstojajo iz tih dolgih, kot bodalo ostrih ob, in štirih krajnikov, ki imajo ostrino noža. Nobena druga ver ni tako izborna opremljena, a stare in raztrga svojo žrtev, akor je lev s svojimi strašnimi kremplji in svojimi osmimi moluskimi zobmi.

Bilo je že dokaj prerekanja glede vprašanja, katera je najlevnejša žival: — lev, tiger,

Dalje prihodnjic

Vsak dan ena

Kje kujejo denar?

V Zed. državah imamo tri kovalnice denarja in sicer v Philadelphia, Denverju in San Franciscu, Louisiana; v Charlotte, North Carolina in Dahlonega, Georgia. Leta 1861, po izbruhu civilne vojne, so vse tri opustili. V Denverju so začeli kovati denar leta 1906, v San Franciscu pa leta 1909.

Zapisnik 8. redne konvencije SDZ vršeče se od 10. do 19. septembra 1934, v Girard, Ohio

(Nadaljevanje)

Pri poverilnicu dr. št. 30 je namestnik zbrisani, mesto da bi bilo ime prečrtno. Deleget pojasni, da je to napravil tajnik. Na duplikatu in gl. urad je črtan.

Od društva št. 14 je prišla pritožba, da je bil delegat Abram takrat, ko je bil izvoljen, na bolniški listi in še pet dni po seji, na kateri so se vršile volitve. Pritožbo je poslal član društva, Edward Zupančič. Poverilni odbor predloži stvar delegaciji v rešitev.

Durn priporoča, da se prebere dotično pismo pritožbo, ki je pisana v angleškem jeziku. Pritožba omenja, da je vodil Abram društveno sejo, dasi je bil takrat na bolniški listi, torej zahteva, da se ga ne prizna za delegata, ali pa naj povrne bolniško podporo, kar jo je dobil od tiste seje naprej.

Ponikvar vprašuje, zakaj se ta član ni pritožil na društvo in ne na konvencijo.

Končan, tajnik in delegat dr. št. 14 pojasnjuje, da je bil takrat podpredsednik tudi bolan in da je on poklical brata Abram na sejo, da jo vodi, ker je imel itak le zunanje poškodbe.

Tomažič sprašuje, če je bil Abram opravičen, da gre na sejo, ko je bil v podpori.

Abram pojasnjuje, da za tisti dan ni dobil podpore.

Gl. predsednik je mnenja, da bi se morala ta pritožba poslati na gl. odbor, predno je imenovan odbor za pravila, v kateri odbor je bil tudi imenovan brat Abram. Radi tega priporoča, da se Abrama odobri kot polnomočnega delegata.

Durn vprašuje, če je bila Abramu nakazana bolniška podpora od 10. do 15. to je pet dni po dotični seji.

Gl. tajnik izjavi, da je bila.

Durn nadaljuje, da je torej gl. tajnik vedel, da je bil Abram v bolniški podpori. Priporoča, da se Abrama pripozna za delegata, toda slednji naj povrne prejeto bolniško podporo za pet dni po dotični seji.

Zalokar pravi, da je sedaj vprašanje, ali bomo kršili pravila, ali pa se bomo ravnali po pravilih. Poverilni odbor je mnenja, da so bila kršena pravila. Društveni odbor bi moral vedeti, da kot bolnik se ne bi smel udeležiti seje.

Ponikvar predлага, da se debata zaključi in da se Abrama prizna kot pravomočnega delegata.

Penko misli, da je vprašanje, če je bila prisotnost brata Abram na društveni seji v korist društva ali ne. Prepričan je, da je bila v korist društva. Torej naj se ga akceptira kot delegata. Abram je bil predsednik odbora za pravila in kot tak je važen za poročila na konvenciji.

Geo. Turek priporoča isto, ker je imel Abram le zunano podskodo.

Abram vprašuje, po kateri točki ga morejo obsoditi. Ako je v tem kaj zakrivil, rad povrne Zvezni, za katero je vedno rad delal in še bo.

Skuk povdaria, da je društveni tajnik povabil Abrama na sejo. Ako so bile kršene črke v pravilih, pa moralna stran ni bila kršena.

Na glasovanje gre predlog, če se brata Abrama prizna kot polnomočnega delegata. Zbornica odobri v veliko večino, da se ga odobi.

Gl. predsednik pozove gl. tajnika Gornika, da prebere imena gl. odbora in delegacije.

Sledči gl. odborniki, in odbornice, delegatje in delegatinje so navzoče:

Glavni odbor:

Frank Černe, Julija Brezovar, Francis Surtz, John Gornik, Jernej Knaus, James Debevec, Cecilia Brodnik, Joseph Yartz, Joseph Grdina, John Trček, Albina Vesel, Frank M. Jakišič, Joseph Lekan, Louis Balant, Louis Jerkič, Frank Zorič, dr. F. J. Kern. Odsotna sta gl. odbornika Leo Kushlan in Joseph Okorn, ki sta zaposlena po Zvezinih opravkih v Clevelandu danes dopondne.

Imena delegacije: Dr. št. 1: Joseph Trebec, Martin Kostanjšek, Joseph Skuk, Frank Kačar, James W. Mally; dr. št. 2: Josephine Močnik, Ivanka Paulin, dr. št. 3: John Pollock, dr. št. 4: Mary Bradač, Frances Debevec, Mary Bajt, Ivana Gornik, Ana Erbežnik, Mary Skulj, Genovefa Supan, Mary Martinčič, Frances Mačerol, dr. št. 5: Geo. Turek, Frank Turek, dr. št. 6: Anton Vehevc, Iva Trščan, dr. št. 7: John Markel, dr. št. 8: Ivan Kapelj, John Rotar, Mihael Lah, Frančiška Sustarič, Joško Penko, dr. št. 9: Joseph Ponikvar, Stefan Lunder, Leopold Novak, dr. št. 10: Louis Gliha, Frank J. Shuster, Rudolph Kenik, Joseph Lekan.

Društvo št. 11: Katie Kogoj, Julia Zakrajšek, dr. št. 12: Louis Levstek, Andy Sadar, dr. št. 14: Frank Končan, Anton Abram, dr. št. 16: Joseph Meglič, dr. št. 17: John Zalar, John Centa, dr. št. 18: Frank Merhar, Joe Jeme, dr. št. 20: Anton Bobnar, Andrej Slak, dr. št. 21: John Kozjan, Frank Debevec, dr. št. 22: Mary Jerman, Rose Planinček, dr. št. 23: Agnes Skok, dr. št. 24: Theresa Lekan, dr. št. 25: Anton Peršek, dr. št. 26: Anton Simčič, dr. št. 27: J. F. Durn, J. F. Trbižan, Frank Pucelj, dr. št. 28: Frank Čič, dr. št. 29: Matija Klemen, dr. št. 30: John Zalar, dr. št. 31: Frank Chesnik, dr. št. 32: Joe Racher, dr. št. 33: Frank Ludvik, dr. št. 34: Max Traven.

Dr. št. 35: Jack Sustarič, dr. št. 36: John H. Gornik Jr., dr. št. 37: Louise Plik, Mary Otoničar, dr. št. 38: Rose Milavec, dr. št. 39: Joseph Rosa, dr. št. 40: Joseph Kogoj, dr. št. 42: John Dolčič, dr. št. 43: Frank Kogovšek, dr. št. 44: Jos. Berkop, dr. št. 45: Martin Vajletich, dr. št. 46: Frances Breščak, dr. št. 47: Helen Sigmond, dr. št. 48: Paul Oblak, dr. št. 49: Jennie Sedmak, dr. št. 50: Helen Tomažič, dr. št. 51: Frank Marzlík, dr. št. 53: Frank Anderluh, dr. št. 55: August Pintarich, dr. št. 56: Agnes Zalokar, dr. št. 57: Sophia Korenčič.

Gl. predsednik omenja, da je prejel iz delegacije izčerpek iz Roberts Rule of Order, ki naj bi se rabil za poslovnik zborovanja, ter ga prebere kot sledi:

1. Predsednik mora otvoriti sejo točno ob času, določenem od konvencije.

2. Med čitanjem imen, zapisnika, ali dokler kak član konvencije govorji, ni dovoljeno grajati ali motiti. Vladati mora pozornost in mir.

3. Člana konvencije, ki kali mir med zborovanjem, dela neredit z neumestnim izzivanjem ali nedostojnimi besedami, mora predsednik na to opozoriti. Ako se tak član ponovno pregreši, ga konvenčni predsednik za oni dan izključi iz konvencije. Za tretji slučaj naj se popolnoma izključi iz konvencije in kot tak nima nobenih pravic več kot delegat in tudi ni upravičen do dnevnicne po izključenju.

4. Nihče ne sme člana konvencije prekiniti med govorom; to lahko storiti samo predsednik iz važnih razlogov.

V tem slučaju naj se dotični govornik vsede na svoje mesto in čaka toliko časa, da se debata uredi, šele z dovoljenjem predsednika lahko nadaljuje svoj govor.

5. Član konvencije, ki hoče govoriti, naj dvigne in pokaže svojo številko oz. tablico, katero društvo zastopa in predsednika vljudno nagovori.

V svojem govoru naj omenja samo iste točke ali vprašanja, o katerih se tedaj razpravlja. Pri tem ne sme vmešavati nobenih osebnosti ali celo žaljivih besed.

6. Predlog ki je bil že enkrat odglasovan "za" ali "proti" od večine članstva konvencije, se ne more dati ponovno na glasovanje. Izvzemši, da se ista razprava vrši na isti ali prihodnji seji in to na predlog dveh delegatov, podpirano in sprejet z glasovanjem dveh tretjin članstva konvencije.

7. Vsak tak predlog je treba spisanega predložiti predsedniku.

8. Poimensko glasovanje se mora vršiti glede predlogov na konvenciji tedaj, ako jo kak član konvencije zahteva, vendar mora biti njegova zahteva podpirana od ene tretjine vsega konvenčnega članstva.

9. Ako vstaneta hkrati dva člana konvencije ali več, da bi naenkrat govorili, določa predsednik kdo ima pravico prvi govoriti.

10. Vsak predlog, predno se more o njem razpravljati, mora biti podprt in naznanjen po predsedniku. Predsednik tudi lahko zahteva, da se mu predlog pismeno predloži.

11. Kjer sta stavljena dva predloga o eni in isti zadevi, gre drugi predlog prvi na glasovanje in ako drugi predlog (ali protipredlog) ne dobi zadostne večine, je drugi (oziroma prvi predlog) sprejet brez glasovanja.

Kjer ni protipredloga k pravilno stavljenemu in podpiranemu predlogu, je isti sprejet brez glasovanja.

Kjer sta več kot dva predloga o eni in isti stvari, gredo predlogi na glasovanje po redu kakor so bili predlagani.

12. Predno pride kaka točka na končno glasovanje, vpraša predsednik navzoče: "Ali ste pripravljeni glasovati?" Ako se k temu nihče ne oglasí, se vrši glasovanje. Ko je predlog enkrat odglasovan, nima nihče več pravice o njem govoriti razven kakor gori določeno.

13. Za vse točke in predloge zadostuje nadpolovična večina odglasovanja, izvzemši ustave zvezne in čarterja.

14. Med časom, ko predsednik govoril ali daje predlog na glasovanje, mora vladati mir v dvorani.

15. Noben član konvencije ne sme o enem in istem predmetu več kot enkrat govoriti, in ne dlje kot pet minut, izvzemši predsednik, predlagatelj predloga in zastopniki odborov. Ta rok mu lahko konvencija podaljša, če je zadeva govora bolj važna. Vsi drugi člani, ki so se prijavili za govor ali so prosili za besedo, naj izrazijo svoje mišljenje samo o onem predmetu, o katerem se razpravlja.

Gl. predsednik vprašuje, če bomo imeli samo en predlog, ali bomo imeli tudi protipredlog in posredovalni predlog.

Tomažič priporoča, da bi imeli samo en predlog in da naj odpadejo proti in posredovalni predlog.

Lah omenja, da Roberts Rule of Order ne vsebuje protipredlogov in posredovalnih predlogov.

Kačar je mnenja, da pet minut govora za enega govornika včasih ne zadostuje in da bi smel vsak delegat govoriti tudi več kot enkrat.

Abram se tudi strinja s tem, da bi bil samo en predlog.

Ludvik omenja, da će je važna stvar, se bo dovolilo govoriti več kot pet minut časa.

Durn omenja, da protipredlogov in posredovalnih predlogov ni. Konvenčni predsednik naj da predlog na glasovanje in kdor je proti, naj ne glasuje. Ako prvi predlog ne dobi večine, gre drugi predlog na glasovanje itd., dokler en predlog ne prodre.

Gl. predsednik da prečitani poslovnik na glasovanje in je sprejet.

Skuk priporoča, da se vključi v dnevni red, da se nujna zadeva vselej reši pred dnevnim redom.

Gl. predsednik naznani, da je sedaj odprta nominacija za konvenčnega predsednika in priporoča, da bi se ga izvolilo iz delegacije. Nominiran je Joseph Skuk, ki nominacijo sprejme. Ker nima protikandidata, je Joseph Skuk proglašen za konvenčnega predsednika.

Nivo izvoljeni konvenčni predsednik zavzame svoj prostor. Zahvali se zbornici za zaupanje in apelira na zbornico, da dela v harmoniji, da imamo v izvidu samo korist članstva in Zvezne, da bo končno 8. redna konvencija lahko rekla, da je napravila dosti dobrega za članstvo SDZ. Omenja, da se bo strogo držal dnevnega reda.

Nato se preide na nominacijo za dva konvenčna predsednika. Nominacijo sprejme Frances Debevec, John Markel in John Centa. Razdeli se volivne listke in predsednik imenuje v poverilni odbor za štetje glasov: John Zalarja, Frank Sušteršiča, Štefan Lundra, Leo Novaka, Paulin Ivanko, Mary Bajt in Frank Pucelj.

V tem, ko gre ta odbor na delo, zbornica nadaljuje z dnevnim redom.

Odprta je nominacija za zapisnikarja. Nominacijo sprejme: Joško Penko,

Kača

Za "A. D." prestavil M. U.

"Naravnost k našemu skladšču in k cesti," je pojasnil Vidmar. "Sicer se ne spoznam na tej strani, a kolikor vidim, je to rob hriba, okolo katerega se vije cesta in teče voda. Vse to je lastnina steklarne." Prisluhnih je. "Saj se že čuje, prosim, udarjanje kladiva in vrtanje skal."

Orožnika sta snela potne čelade. "Mislim, da pač sedaj nima smisla. Radi mrtveca, mislim, za izginolim bo treba prave gonne. Zločinec, ali s komurkoli imamo tu opraviti, se je baš tako lahko obrnil v drugo smer. Gozdovi so veliki."

Zopet so šli v lepem redu po bregu dolni potoku. Košutnil jim je nekako nejedovljno sledil. Najraje bi bil sledil preko vseh hribov tudi tja do Jaske. Da to bi bila služba po njegovem okusu. Le svojo lastno puško in lahno obleko bi mu morali pustiti, pa medpotoma vsakega srnja-

ka vstreliti in pobrati vsak poljub ter noči prebiti pri dekletu ali pa visoko gori v hribih, mestov Kasarni ter tudi bi moral dovoliti, da se lov zaključi z lepim srečnim strelovom . . . *

Zamišljeno, kakor se pač spodobi oboroženi častitljivosti sta šla oba orožnika proti cesti.

Pogrešan? Da, kakor javljeno. Sum? Ne, noben. — Njegova lastnina? . . . Da, gori v Stojdragu, v uradu, ki smo si ga postavili za dobo dela. Kasneje bo to nekak turistovski dom. — Občeval z ženskami? . . . Šveda, v obli meri vsekakor. — Ali je bil priljubljen? . . . Ne posebno.

Stražmojster je izvlekel svojo beležnico.

"Ilija Šorman?"

"Šorman? . . ." Da, mogoče, nadinjenjir vendar ne more obdržati v glavi vseh imen. "Partijski vodja, hoj! . . . Tistega — stoj — najprej stopite sem in

dajte odgovor."

"Šorman Ilija? . . ."

"Seveda, tisti tam v vojaški čepici s kladirom. Marljin delavec, da mu ga ni para, gospomin bohmajstar. Ni pijane, ni pretepač, hud kadilec vsekakor in včasih tudi strašno zaspans. Rad se drugim izogiba. Mnogo hodi po gozdu, posebno o praznih in v nedeljo. Isča gobe in tako. Enkrat je prinesel domov tudi nekaj divjačine in par rogov. Par Furlanov in pa nek Rok Ban, Čič, so videli in se bodo še spominjali. Našel je crknjenega srnjaka, saj je že smrdelo meso in kar mrgolelo golazni v njem. Nesporazum, nevšečnosti med njim in pogrešanim? Ze, že, parkrat že. A saj tako je bilo tudi z drugimi, gospod bohmajstar. Mladi mož ni bil priljubljen, viško se je nosil in siten je bil."

Stražmojster si je marljivo beležil. "Ali poznate ali spoznate tale svinčnik?"

"Gospón bohmajstar, takih svinčnikov je mnogo. Ne mogel bi reči."

"Ali je bil Šorman na kresno noč doma?"

"Tega ne bi mogel povedati, gospod bohmajstar. Ne kontrolliramo."

"Pokličite tega Šormana sem-kaj."

"Šorman, sem pridi. Gospod bohmajstar imajo s tabo govoriti."

Ilija je voljno ubogal. Videl je orožnika prihajati, vedel je. Voljno in premišljeno je odgovarjal na vsa vprašanja. Sedaj pa je orožnik nenadoma prijal nepričakovanim mestu.

"Kje je tisto srnjakovo rogoval, ki si ga našel?"

Šorman je, ne da bi se mu zatelelo, ostal pri priprosti resnici.

RIBJA PEČENKA

najbolj okusna in sveža

se bo servirala v petek, 19. oktobra

on 7:30 zvečer v na novo predelan dvorani

DOMINIK KRAŠEVEC
6019 ST. CLAIR AVE.

Godba Jackie Zorc igra samo slovenske valčke in polke

Večerja in ples — samo 30c.

Bodite pripravljeni

Kupite si premog že SEDAJ.
L. R. MILLER FUEL INC.
1007 E. 61st Street. ENDICOTT 1032

"Bogami, da ne vem, kje je sedaj. Prodal sem je in še sedaj mi je žal, ker je bilo lepo."

"Ali veš, da nekoga pogrešajo, mladega gospoda inženirja?"

"Čul sem o tem."

"Koliko ti je stara plačala za rogovje?"

Tudi sedaj ni Ilija pokazal osuplosti. "Boga mi, da tega več natančno ne vem. Nekaj tobaka, ki sem ga že pokadil in še literina povrh."

"Oni večer, ko si pogrešanega videl doli v krčmi, ali si ta večer tudi zopet prodajal rogovje?"

"Boga mi, tega ne. Kaj takega se ne najde vsak dan. To je bilo pred več tedni, tedaj ko je lovec ustrelil tistega ptiča."

"Tisti dan?" Stražmojster je zapisoval. "Kako kasno je bilo?"

"Kaj?"

"Ko si se pred mladim gospodom inženirjem umaknil iz goštine?"

"Boga mi, da tega ne vem natančno. Kasno je bilo, bliskalo je."

"In kaj je delal gospod inženir tako kasno tam doli?"

"Boga mi, tega pa jaz ne morem vedeti."

"Nekaj je imel s tem dekletom, kako se že imenuje?"

"Jaz ne vem."

"S to deklino je baje imel ljuževsko razmerje."

Sorman je samo skomignil z rameni. "Mogoče. Da, saj so že nekateri tako pravili. A jaz ne vem."

"A kaj si ti delal tam doli?"

"Po tobak sem šel, kakor običajno."

"Zakaj tja doli? Saj ga imajo tudi v kantini."

"Na Konfinu imajo cesarskega in ta je boljši kakor ogerski."

"In tisto noč potem si si šel zopet po tobak?"

Sorman ni naravnost ugovarjal. "Bogami, da ne vem. A pač bo tako. Jutri ali danes bom moral zopet doli."

"Bolje bo, da grēš pojutrnjam. Jutri bo mogoče lovec tam, pri Ljubici."

To je pač v nasprotju z instrukcijami. Po paragrafu šestinsedemdesetemu ne sme orožnik nastavljati takih pasti. A ta človek je bil trmast kakor kozel. S tisto svojo počasnostjo in zahtrostjo se je izognil vsaki nastavljeni pojnti.

"Že mogoče, saj jaz pojdem samo po tobak."

"Ako nisi bil tedaj tam doli, kje pa si bil na Ivanjsko noč?"

"Ce nisem bil doli, potem nisem bil nikjer. Tu pač. Najbrže sem spal. Katera noč pa naj bi bila to?"

"Strela torej nisi slišal?"

"Strel? . . . Bogami, tega že, sedaj vem, tega sem slišal. Misil sem si, da pač lovec strelja in sem se tudi čudil, kaj in kako more v taki temi streljati."

"Bila je zelo temna noč?"

"Bogami, natančno ne vem. Sedaj se spominjam. Rano v jutru je bila nevihta. Grmenje me je zbudilo. Pa sem zopet misil: zopet strel."

"Ali spis zaenó z drugimi?"

"Da. V baraki. In zato sem tudi slišal tisti strel, ker me je moj sosed, Italijan, radi drnjuhanja sunil. On je potem kmalu zaspal, a jaz sem še nekaj časa tako buden ležal."

"Tako?" Stražmojster si je izpoved zabeležil. "Ali je ta Italijan pri rokah? Kako se že imenuje?"

Angelo Danielis je stopil naprej ter potrdil izpoved tovarisa v vseh točkah. Clovek ne more spati v bližini tega drnjuharja! Ne, tiste noči se ne more spomniti. Ali vendar, naslednjega jutra je bila nevihta. Strel, ne, tega ni slišal, ali pa morebiti le v spanju in je potem docela pozabil. Stražmojster je zaprl beležnico. Za danes je bilo njegovo delo končano.

"Mnogo postopaš po gozdu, kaj?" je vprašal še brezbrizno Iliju.

Ta je skomignil z rameni. —

"Bogami, kaj naj počnem tu? Da bi tu vse nedelje in praznike preselil? Dolgočasno je."

"Ali nisi vesel, da se lahko odpočiš po težkem delu?"

"Boga mi, tu ni miru," je odvrnil Šorman. "Tu govore in vpijojo in pojejo, a jaz jih ne razumem. Raje grem v gozd in iščem gobe in ležem pod drevo v hladno senco in zaspim."

"Ali si poročen?"

Ilija je nekako težko prikmal. "Bogami, da sem. Dolgo že. Otreke imam. Zato moram delati."

"Pogrešani, mladi gospod inženir, je bil posebno siten s teboj?"

"Boga mi, mogoče," je odvrnil Morlak ravnušno. "A nisem si vzel k srcu, sem že pozabil."

"Zakaj pa baš s teboj?"

"Bogami, ne vem."

"Kaj pa delaš z gobami, ko jih toliko iščeš in najdeš? Šaj jih vendar sam vseh ne moreš pojesti?"

"Nu, Boga mi, prodam jih, zamenjam za tobak ali pa za politra vina. Na ta način si nekoliko prihranim od plače, saj potrebujem."

"Ali imaš za nabiranje gob kako dovoljenje od kronskega prekó?"

"Bogami, kako, ali je treba?"

(Dalje prihodnjič)

Naročite se na dnevnik "Ameriška Domovina"

PEČI!

PEČI!

ZNIŽANE CENE

na cirkulatings pečeh

Za gretje 3 sob
vredna \$29.00

SEDAJ

\$21.00

GRAND, vse iz železa lite komb. peči
vredne \$19.00, SEDAJ \$9.50

ZASTONJ ZA 3 DNI SAMO emajlirana posoda

— 35c vrednost — z nakupom \$1.00

ali več.

ZAVASKY'S HARDWARE

6011-13 St. Clair Ave.

ENDicott 5141

Grozdje
mošt in
sodi

Se toplo priporočam za naročila

John Možina

1081 Addison Rd.

HENDERSON 0782

CARDBOARD SCREWS

ER DNEVNIK

AMERIŠKO
DOMOVINO

ČITA VSAK RAD

IMAO

OGLASI

V TEM LISTU

največji uspeh

RAZNE
ZANIMIVOSTI

NOVICE IZ
STARE DOMOVINE